

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312200110
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Černegová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8312200110.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Humennom v právnej veci žalobcu Q. O., bytom T. Č.. XXX, zast. Centrom právnej pomoci Humenné proti žalovanej Q. Q., bytom V. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Kákošovou, Partizánska 1057, Snina o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k hnutelným veciam nadobudnutým za trvania manželstva takto

rozhodol:

Z a m i e t a žalobu žalobcu o zrušenie spoluvlastníctva k veciam uvedeným pod bodom 2, 12, 19, 27, 29, 31, 32, 37 - 50, 52, 54, 55, 57 - 59, 60, 62 - 69, 71 - 101, 103 - 109, 111, 115 - 144, v časti osobných vecí položky 1 - 6, 8, 10, 11 a vo vzťahu k ostatným osobným veciam položka 1 - 6.

Žalovanej trovy konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Náhradu súdneho poplatku Slovenskej republike **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou pod č. k. 8C/136/2007 sa domáhal na žalovanej zrušenia spoluvlastníctva k veciam uvedeným v žalobnom návrhu pod položkou 1 - 146 a vyporiadania tak, aby súd prikázal veci pod bodom 1 - 37 a polovicu vecí pod položkami 71 - 146 žalobcovi. Ďalej navrhol, aby veci uvedené pod položkami 38 - 70 a polovicu z vecí pod položkami 71 - 146 súd prikázal žalovanej. Zároveň, aby súd zaviazal žalovanú vyplatiť mu rozdiel v cene prisúdených vecí v sume 51.400,- Sk. Podaný žalobný návrh žalobca odôvodnil tým, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu v konaní č. 6C/1398/2001 a od tohto obdobia nedošlo k vyporiadaniu BSM.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými spismi tunajšieho súdu č. k. 6C/1398/2001, 9C/738/2002, 3T/182/2002, vypočul účastníkov konania, svedkov a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania, ktoré bolo uzavreté dňa 12. 4. 1977 pred MNV v Uliči bolo rozvedené v konaní tunajšieho súdu č. k. 6C/1398/2001 dňa 22. 1. 2002. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2002. V konaní č. 9C/738/2002 žalovaná uplatnila návrh o vyporiadanie BSM účastníkov dňa 19. 11. 2002, v dôsledku neuhradenia súdneho poplatku bolo toto konanie zastavené dňa 7. 2. 2003. V konaní 3T/182/2002 bol žalobca uznaný vinným pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne. V tomto konaní bolo preukázané, že žalobca sa dopustil 5 skutkov trestného činu násilia voči svojej manželke a deťom.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na podanej žalobe, nakoľko jeho manželstvo bolo právoplatne rozvedené a k vypořádaniu majetku medzi účastníkmi doposiaľ nedošlo.

Z písomného vyjadrenia žalobcu cestou jeho právneho zástupcu zo dňa 7. 4. 2009 súd zistil, že popiera tvrdenia žalovanej uvedené v jej písomnom vyjadrení, považoval za zavádzajúce tvrdenia žalovanej, pretože všetky hnutelné veci žalobca pokladá za nadobudnuté za trvania manželstva. On tieto veci užívať nemohol, lebo nebol pripustený do rodinného domu, bol riešený väzobne a následne bol vo výkone trestu. K tvrdeniam, že rozbíjal dvere a okná uviedol, že žiadne iné veci nerozbíjal. Na dôkaz svojich tvrdení navrhne súdu aj výsluch svedkov.

Z ďalšieho písomného podania zo dňa 22. 6. 2009 vyplýva, že taktiež žalobca nesúhlasil s vyjadrením žalovanej, že všetky veci patriace do spoločného majetku boli buď darované starou matkou žalovanej alebo, že patrili do dedičstva, resp. že ich on popredal. Tvrdil, že stará matka deťom okrem spotrebných darčiek nedarovala žiadne veci.

Z výsluchu žalobkyne ako aj z písomného vyjadrenia zo dňa 7. 12. 2007 (čl. 13) súd zistil, že žalovaná navrhuje žalobu žalobcu zamietnuť s poukazom na skutočnosť, že táto žaloba je v rozpore s dobrými mravmi, pričom to vyplýva z predchádzajúceho konania žalobcu, predovšetkým preukázaného v trestnom konaní. Poukazovala na to, že žalobca určité hnutelné veci rozbil počas svojho nevhodného správania v rodine, rozpredal, resp. daroval. Veci uvedené žalobcom pod položkami 71 - 141 označila ako veci, ktoré boli súčasťou vybavenia motorestu a tieto žalobca rozpredal ešte za trvania manželstva, takže ona ich nemá vo svojej držbe. K veciam pod položkou 14, 19, 22, 25, 27, 29, 31, 32, 34, 37 evidované ako chladnička 225 l, veža Hi-fi, šijací stroj Veritas, váľanda kombi, koberec behúň plyšový, stolík a stoličky z motorestu (4 ks), dosky 3 m, elektrická rúra, neónové svetlá malé (2 ks), namietala existenciu týchto vecí. K položkám 16, 17, 21, 35, 51, ktoré tvoria podľa zoznamu žalobcu v písomnej žalobe: video JVS a 100 ks pásky, mikrovlnka FIAS, vysávač ETA, poličky na knihy a televízor Tesla Color uviedla, že tieto veci sú nefunkčné. K jednotlivým položkám, ktoré do vypořádania uviedol žalobca, žalovaná uviedla: satelit (položka č. 23) bol vydaný žalobcovi, ale bez taniera, k obývacej stene nepatril stôl a konferenčný stolík ako uvádza žalobca, k videu uviedla, že nedisponuje káblami, ktorých sa domáha žalobca, k položke veže Hi-fi, že táto položka patrila deťom. Ak sa žalobca domáhal pod položkou 27 koberca (behúň plyšový 15 m), k tomuto žalovaná uviedla, že tento sa nachádzal v prevádzke motorestu, kde podnikal žalobca. Ak žalobca sa domáha v písomnom zozname aj vydania práčky Romo so žmýkačkou, k tomuto uviedla žalovaná, že táto už 20 rokov neexistuje. Žalovaná ponúkala žalobcovi automatickú práčku asi 15-ročnú, ktorá je funkčná ale žalobcu ju odmietol prevziať.

V priebehu konania žalobca oznámil súdu, že prevzal konkretizované hnutelné veci pôvodne označené v žalobnom návrhu a preto žiadal, aby súd vo vzťahu k týmto položkám konanie zastavil a pokračoval o zvyšku žalobného návrhu.

Súd v dôsledku dispozície žalobným návrhom žalobcom v konaní č. 8C/136/2007 vydal uznesenie dňa 23. 8. 2010, ktorým zastavil konanie v položkách uvedených v žalobnom návrhu pod číslami 1. - obývacia stena Irina, 6. - dlažba, 10. - hojdacie kreslo, 11. - otáčacia stolička, 13. - taburetky, 14. - chladnička, 15. - televízor Samsung, 16. - video+pásky, 17. - mikrovlnná rúra Fias, 18. - ohrievač ETA, 20. - rádiomagnetofón+pásky, 21. - vysávač ETA, 22. - šijací stroj Veritas, 23. - rozťahovacie kreslo, 24. - žehlička, 25. - váľanda Combi, 26. - koberec hnedý, 28. - plynový varič, 30. - sololit obklad, 33. - sporák na tuhé palivo, 34. - neónové svetlá 2 ks, 35. - polička na knihy, 36. - satelit+káblovanie, 51. - televízor Tesla, 53. - obrazy 2 ks, 56. - váľanda, 61. - fritovací hrniec, 70. - obuvník so skriňou, 102. - kuchynské kukučkové hodiny, 110 - garniže 2 ks, 112. - záclony 3 ks, 113. - stôl kuchynský, 114. - stoličky 2 ks, 145. - paplóny 2 ks, 146. - vankúše 3 ks, v osobných veciach položka 7. - parohy jeleňa s lebkou, 9. - domáce pokrovice .

Vo zvyšku žalobného návrhu vylúčil vec na samostatné konanie.

Keďže medzi účastníkmi konania týmto uznesením súdu nedošlo k vyriešeniu sporu vo vzťahu ku všetkým položkám hnutelných vecí, súd pokračoval v konaní pod č. k. 17C/151/2010, v ktorom vypočul v rámci dokazovania aj svedkov deti účastníkov dcéru Q. Q. a syna Q. O. a brata žalobcu B. O..

P. účastníkov Q. Q. potvrdila, že pred nástupom do výkonu trestu si žalobca prevzal veci osobnej potreby (oblečenie, papiere, cenné predmety - zlato, prstene). Nebolo jej ale známe, kde tieto veci uložil pred nástupom do výkonu trestu. Potvrdila, že žalobca si odniesol aj iné veci z rodinného domu: satelit, video, televízor, mikrovlnku a po vrátení z výkonu trestu si vzal aj ďalší televízor. Pred nástupom do výkonu trestu žalobca predával hnutelné veci: pílu, malotraktor s vlečkou a potvrdila, že časť vecí bola aj predmetom exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ferkom. Predmetom exekúcie podľa jej vedomostí bola Babeta Java, pokladňa Sharp, elektrická vŕtačka.

Svedok syn účastníkov Q. O. k osobnému vozidlu Lada 2107 (položka č. 2) uviedol, že v čase, keď bol žalobca zadržaný políciou viedol predmetné motorové vozidlo. Toto vozidlo bolo zanechané na ceste a bránilo v premávke, preto na pokyn starostu obce ho odtiahli na záhradu asi 10 m od hlavnej cesty. Z tohto dôvodu žalobca si mohol toto vozidlo kedykoľvek prevziať, pretože nikto mu nebránil prevzatie tohto vozidla. Svedok taktiež potvrdil, že osobné veci, ktoré patrili žalobcovi (oblečenie, doklady) si žalobca prevzal z rodinného domu. Ak sa žalobca domáha hnutelných vecí (kuchynské potreby), k tomuto uviedol, že každý víkend trávi v rodinnom dome svojej matky a ak by takéto veci mala už len preto, aby mala pokoj, by ich žalobcovi odovzdala, on žalobcom označené veci v žalobnom návrhu u svojej mamy ani nevidel. Ak si žalobca nárokuje aj v položke osobných vecí pod č. 5 obraz (Romulus a Rémus), tento si nemôže nárokovať, pretože on ho má od svojho učiteľa S., nakoľko chodil navštevoval hodiny výtvarnej výchovy na ľudovej škole umenia 8 rokov a má k nemu citový vzťah, pretože ide o dar od tohto učiteľa. K žalobcom uplatneným skleneným pohárom poukázal na to, že žalobca pri svojom konaní v rodine rozbíjal poháre, takže tieto neexistujú. Ak žalobca sa domáha aj vypořádania vo vzťahu k osobnému motorovému vozidlu Škoda 120 L zelené, svedok uviedol, že toto bolo predané za trvania manželstva a výnos z predaja bol použitý na úhradu dlhu pre p. D., od ktorého si žalobca požičal finančné prostriedky. Ak žalobca uplatňuje v rámci vypořádania hnutelných vecí aj náhradné diely na autá, nabíjačku, šrúby, klince, hadice, elektromotor, vodovodné batérie, zveráky atď., svedkovi nie je známe, aby takéto veci sa v rodinnom dome nachádzali. Poukázal na to, že v čase, keď sa vykonávala exekúcia súdnym exekútorom JUDr. Ferkom, veci, ktoré mali akú-takú hodnotu boli predmetom exekúcie. K záhradníckym potrebám (kosa, hrable, rýle, krompáče, lopaty, kvetináč, motyky) uviedol, že ak sa tieto veci nachádzali ako pri každom rodinnom dome, išlo o používané veci. K položke fotoaparát Kodak uviedol, že tento v súčasnosti by už nemal žiadnu hodnotu. Svedok nemal žiadnu vedomosť o žalobcom označených rybárskych udiciach a rybárskych potrebách.

Podaním zo dňa 11. 6. 2011 žalovaná cestou svojej právnej zástupkyne reagovala na doterajšie dokazovanie vo veci 8C/136/2007 a na dokazovanie vo veci 17C/151/2010. Poukázala na rozhodnutie v konaní 8C/136/2007 zo dňa 23. 8. 2010, v ktorom súd zastavil konanie v časti položiek označených žalobcom. Dala do pozornosti súdu časť položiek, ktoré boli predmetom exekučného konania (položka pod č. 5, 7, 8, 9). S ohľadom na toto konanie navrhla, aby súd v časti týchto položiek žalobu zamietol, resp. konanie zastavil, pokiaľ ide o položku 60 (kozub) dôvodila, že tento je súčasťou rodinného domu, nemôže byť predmetom vypořádania podielového spoluvlastníctva hnutelných vecí. K položkám (71 - 101, 103 - 109, 111, 115 - 145) uviedla, že ide o hnutelné veci, ktoré sa nachádzali v motoreste a preto navrhla, aby súd návrh v tejto časti zamietol alebo konanie zastavil, pretože tieto veci neexistovali a netvorili BSM ku dňu zániku BSM. Tieto veci využíval v rámci svojej podnikateľskej činnosti žalobca a žalovanej nie je známe, kde sa tieto nachádzajú. K položke 37 práčka poukázala na to, že žalobca si túto odmietol prevziať a k položke 2 osobné auto Lada si žalobca takisto neprevzal preto navrhuje, aby súd túto položku prikázal žalobcovi.

Svedok B. O., brat žalobcu potvrdil, že všetky veci z motorestu (regály, taniere, príbory, poháre atď.) žalobca uložil do garáže, pretože tieto veci ukladal spolu so žalobcom. Od tohto obdobia od r. 1997 do r. 2002, kedy žalobca ukončil svoju podnikateľskú činnosť, on tieto veci nevidel. Veci, ktoré z motorestu ukladal so žalobcom do garáže, boli už používané (nových vecí boli asi 3 krabice), tieto ale neidentifikoval.

V priebehu tohto konania žalobca sa stotožnil s argumentáciou žalovanej, že o položkách č. 5, 7, 8, 9 označených v jeho písomnom návrhu bolo vedené exekučné konanie pod č. Ex 150/00 preto v časti týchto položiek vzal žalobný návrh späť. Súd o tomto rozhodol uznesením č. k. 17C/151/2010-61 dňa 9. 11. 2011 tak, že konanie v týchto položkách zastavil a vo zvyšku žalobného návrhu vylúčil návrh na samostatné konanie.

V zostávajúcich položkách hnuiteľných vecí, ktoré netvorili predmet rozhodnutia v konaní 8C/136/2007-96 a v konaní 17C/151/2010-61 súd pokračoval v konaní pod č. 17C/7/2012. V tomto konaní okrem doterajšieho dokazovania bol vypočutý svedok B. B.. Svedok poskytol v starom rodinnom dome na uloženie vystaňovaných vecí z motorestu žalobcovi. On poskytol žalobcovi iba kľúče od tohto rodinného domu, žalobca tam odviezol dve Ávie materiálu. Kľúče od tohto rodinného domu mal iba žalobca. Od času, kedy žalobca uložil hnuiteľné veci v starom rodinnom dome svedka, nenavštívil svedka za účelom prevzatia týchto vecí.

Dovypočutím účastníkov konania súd zistil, že vozidlo Škoda 105 červenej farby (pod položkou 38) bolo znehodnotené za trvania manželstva v r. 1977 synom účastníkov konania. Ďalšie vozidlo Škoda 120 L zelené pod položkou 39 sa predalo počas trvania manželstva. K vozidlu Lada 2107 žalobca uviedol, že nejde o vozidlo, z ktorého bol vzatý políciou pri zadržení, žalovaná tieto jeho tvrdenia popierala a vyhlásila, že ide o to isté vozidlo.

Zo správy OR PZ v Humennom ODI zo dňa 20. 3. 2013 bolo preukázané, že osobné motorové vozidlo zn. Lada 2107 ev. č. Z. XX-XX bolo dňa 9. 6. 1989 vyradené z evidencie.

Po vykonanom dokazovaní v predmetnej právnej veci súd právne uzatvára.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

(3) Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

(4) Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa ust. § 132 O. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ust. § 153 O. s. p. ods. 1 súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

(2) Súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

(3) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 148 ods. 1 OZ zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa ust. § 149 OZ (1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

(2) Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

(3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

(4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

(5) Ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

V prejednávanej veci súd mal za preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Humennom č. 6C/1398/01-25 zo dňa 22. 1. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2002. V zákonnej trojročnej lehote nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, resp. rozhodnutím súdu. Po márnom uplynutí tejto lehoty nastáva nevyvrátiteľná právna domnienka uvedená v § 149 ods. 4 OZ. V prípade hnutelných vecí platí, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci v bezpodielovom spoluvlastníctve pre svoju potrebu, svojej rodiny a domácnosti výlučne užíva ako vlastník - tieto veci sa stanú výlučným vlastníctvom manžela, ktorý bol v uvedenej dobe oprávneným držiteľom týchto vecí. Z výsledkov trestného konania vedeného na tunajšom súde pod č. k. 3T/182/02 bolo nesporne preukázané, že žalobca v období rokov 2001 - 2002 sa dopúšťal násilia voči svojim blízkym (manželke a deťom) za čo bol uznaný vinným z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a jednotlivcovi a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne. Z vyšetrovacieho spisu ale aj trestného spisu bolo preukázané, že v tomto období žalobca počas svojho konania sa dopúšťal aj škody na majetku rodiny (rozbíjal okná, dvere, zariadenie). Žalobca v predmetnom konaní žiadal, aby súd zrušil spoluvlastníctvo k hnutelným veciam označeným v žalobnom návrhu pod bodom 1 - 146 a vyporiadal ich tak, že jemu prikáže veci pod bodom 1 - 37 a polovicu z vecí 71 - 146. Žalovanej nech súd prikáže veci uvedené v žalobe pod bodmi 38 - 70 a polovicu z vecí 71 - 146 a zaviazuje ju na doplatenie rozdielu v cene prisúdených vecí sumou 51.400,-Sk. Zároveň žiadal zaviazat' žalovanú vydať žalobcovi dary a osobné veci, ktoré uviedol v návrhu. V priebehu konania potom žalobca disponoval žalobným návrhom tak, že po prevzatí časti položiek označených v návrhu vzal svoju žalobu v časti položiek uvedených pod č. 1, 6, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 33, 34, 35, 36, 51, 53, 56, 61, 70, 102, 110, 112, 113, 114, 145, 146, v osobných veciach pod č. 7 a 9 späť a následne v časti položiek 5, 7, 8, 9 a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Na ostatných položkách zotrval a žiadal rozhodnúť v zmysle návrhu.

Súd voči ostatným zostávajúcim položkám žalobu zamietol s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých zistil: položka 2 osobné auto Lada 2107 bola v zmysle správy OR PZ ODI v Humennom zo dňa 20. 3. 2013 preukázaná tak, že došlo k vyradeniu tohto vozidla z evidencie, čo znamená, že toto vozidlo neexistuje. Položka 3 píla Stih 023 a položka 4 malotraktor s vlečkou podľa svedeckej výpovede dcéry účastníkov konania Q. Q. boli žalobcom predané ešte do času nástupu do výkonu trestu. Luster označený ako hruška malý pod položkou 12 v konaní nebol preukázaný, veža hi-fi podľa tvrdenia žalovanej patrila deťom účastníkov konania. Položky 27, 29, 31, 32 (koberec behúň plyšový, stolík a stoličky 4 ks z motorestu, dosky 3 m, elektrická rúra) v konaní žalovaná prehlásila, že tieto už neexistujú. Za neexistujúcu práčku žalovaná mienila poskytnúť žalobcovi automatickú práčku, ktorú však žalobca odmietol prevziať, pretože zotrval na svojom návrhu a žiadal už neexistujúcu práčku. Motorové vozidlá uvedené pod položkou 38 označené ako Škoda 105 červené sa v konaní preukázalo, že toto bolo zničené za trvania manželstva v r. 1977 tak, že ho znehodnotil syn účastníkov konania. Motorové vozidlo pod položkou 39 Škoda 120 L zelené nadobudnuté taktiež za trvania manželstva bolo odpredané, čo potvrdili účastníci konania. Ďalšie položky uplatnené žalobcom pod č. 40 - 50 (spálňa biela, detská izba hnedá, písací stolík, luster veľký hruška, taburetky 3 ks, kuchynský robot ETA, chladnička 120 L, mraznička 50 l, plynový sporák, odsávač pary, kuchynská linka) už neexistujú. Položka pod č. 52 rádio taktiež nebola preukázaná. Položka č. 54 veža hi-fi netvorí predmet BSM (patrila deťom účastníkov). Položka 55 vysávač ETA, 57 - 58 koberce, 59 zatváracia skriňa, neboli v konaní preukázané. Položka 60 označená ako kozub, ktorý je súčasťou rodinného domu netvorí predmet vyporiadania podielového spoluvlastníctva a navyiac je potrebné uviesť, že rodinný dom netvoril

podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania. Položky pod č. 62 - 69 (plynové bomby 3 ks, sedacie boxy 4 ks, stoly + stoličky bez určenia množstva z motorestu, plynový kotol, kotol Dakon, neónové svetlá veľké 2 ks, regály kovové 4 ks, vŕtačka Tatramat) v konaní neboli preukázané. Položky označené žalobcom pod č. 71 - 101, 103 - 109, 111, 115 - 145 boli v motoreste v rámci podnikateľskej činnosti žalobcu, išlo o kuchynský servis, kuchynské pomôcky a súčasť motorestu. K týmto položkám uplatneným žalobcom v predmetnej veci súd poukazuje na to, že žalobca vykonával podnikateľskú činnosť v motoreste v Snine, svoje podnikanie ukončil ešte počas trvania manželstva v r. 1997 a z dokazovania je preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňa 19. 11. 2002. Až do tohto obdobia disponoval týmito hnutelnými vecami žalobca. Skutočnosť, že žalobca bol vo výkone trestu na základe právoplatného rozsudku č. k. 3T/182/2002, nie je dôkazom toho, že žalobca nedisponoval týmito hnutelnými vecami. Žalobca za čas od zrušenia živnostenského oprávnenia až do právoplatnosti rozsudku 3T/182/2002 dňa 31. 8. 2002 týmito vecami nakladal. Žalobca nepreukázal, že žalovaná predmetné hnutelné veci drží, resp. nimi nakladala. Voči ostatným položkám uplatneným žalobcom v tomto konaní v rámci položiek pod č. 1 - 145 rozhodol uznesením č. k. 8C/136/2007 a 17C/151/2010 tak, že konanie voči tam uvedeným položkám zastavil v dôsledku späťvzatia žalobného návrhu žalobcom.

Ak žalobca žiadal vydať osobné veci, ktoré označil ako dar pod položkou 1 - 11 (sada pohárov kryštál 0,05 l, sada pohárov kryštál 0,01 l, poháre kryštál na šampanské, kryštálová misa, obraz Romulus a Rémus, obrazy, parohy s lebkou z jeleňa, fotoaparát Kodak + fotografie, domáce pokrovce 3 m, hodiny Pobeda, rybárske udice a rybárske potreby), k tomuto súd poukazuje na uznesenie č. k. 8C/136/2007-96 zo dňa 23. 8. 2010, kde bolo zastavené konanie aj voči položkám č. 7 a 9 (parohy s lebkou z jeleňa a domáce pokrovce 3 m), ktoré existovali a boli vydané žalobcovi. Obraz Romulus a Rémus z dokazovania k tejto položke vyplynulo, že tvorí dar syna účastníkov od jeho učiteľa na umeleckej škole. Rybárske potreby boli taktiež žalobcovi vydané, čo vyplýva z prednesu žalovanej cestou jej právnej zástupkyne, ale pri oznamovaní vecí, ktoré boli žalobcovi vydané v konaní 8C/136/2007 došlo k pochybeniu v tom, že sa tam táto hnutelná vec nenachádza. Ostatné žalobcom označené položky v časti osobných vecí nepreukázal v konaní tak, aby súd presvedčil, že ich má vo svojej držbe žalovaná preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol. Ak sa žalobca domáhal ostatných osobných vecí, ktoré označil ako dokumentáciu z motorestu, holiace potreby, osobné oblečenie a obuv, ako aj náhradné diely na auto, záhradnícke potreby, k tomuto aj zo svedeckej výpovede svedkov vyplynulo, že žalobca si osobné veci a veci osobnej potreby prevzal. Ostatné ním uvádzané veci boli v rodinnom dome (záhradnícke potreby a pod.) užívané a išlo o znehodnotené veci, ktoré už neexistujú.

Účastníci konania majú v občiansko-právnom konaní nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť preukázať svoje tvrdenia. Žalobcovi sa nepodarilo v konaní preukázať existenciu tvrdených skutočností (položky hnutelných vecí). Hnutelné veci, ktoré existovali boli žalobcovi v priebehu tohto konania, ako aj konaní, ktoré predchádzali vydané, resp. žalobca sám uznal neexistenciu niektorých ním označených položiek (položky pod č. 5, 7, 8, 9) a následne inak disponoval žalobným návrhom. Keďže manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené v r. 2002 a v tom istom období nadobudol právoplatnosť rozsudok č. k. 3T/182/2002, kedy žalobca bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, je nesporné, že od zrušenia podnikateľskej činnosti v r. 1997 do r. 2002 žalobca mohol disponovať jednotlivými hnutelnými vecami, ktorých sa domáhal v tomto konaní. Nie je bez právneho významu aj tá skutočnosť, že práve v dôsledku správania a konania žalobcu došlo k rozvodu manželstva účastníkov konania, o čom svedčí aj výsledok konania vo veci 3T/182/2002. Konanie žalobcu súd hodnotil aj s ohľadom na ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností nesmie byť contra bonos mores. Nepoctivému konaniu (mala fides) nesmie súd poskytnúť ochranu. Občiansky zákonník pojem dobrých mravov nevymedzuje. V prejednávanej veci však súd na toto ustanovenie poukazuje a konanie odporcu hodnotí s ohľadom na dobré mravy v občiansko-právnych vzťahoch pokiaľ ide o položky uvedené žalobcom v žalobnom návrhu, pretože veľké množstvo týchto hnutelných vecí tvorilo zariadenie motorestu, kde vykonával svoju podnikateľskú činnosť žalobca, ktorý týmito hnutelnými vecami mohol disponovať ešte dlhé časové obdobie a následne až po uplynutí tohto časového obdobia uplatnil tento žalobný návrh. Aj z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov detí účastníkov konania súd mal za preukázané, že žalobca hnutelné veci odpredával pred nástupom do výkonu trestu. Keďže o odpredaji jednotlivých položiek neexistuje žiadny dôkaz, žalobca sa sám dostal do dôkaznej núdze.

Po dokazovaní, ktoré súd odôvodnil vyššie, s poukazom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom súd žalobu v časti zostávajúcich položiek tak ako sú odôvodnené v tomto odôvodnení zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vyslovil, že žalobcovi náhrada trov konania nepatrí a žalovaná, ktorá má právo na náhradu trov konania ich nežiadala priznať, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

V súlade s ust. § 148 ods. 1 O. s. p. súd nepriznal náhradu súdneho poplatku Slovenskej republiky z dôvodu, že sociálna situácia žalobcu neumožňuje žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania a to aj z dôvodu, že žalobcovi bola priznaná právna pomoc Centrom právnej pomoci, kancelária Humenné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Humenné.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).